

Beslissing OM n.a.v. RTE-oordeel 2017-28

Samenvatting

Deze casus betrof een levensbeëindiging op verzoek van een patiënt van 59 jaar. Bij deze patiënt was in 2013 uitgezaaide prostaatkanker geconstateerd. Ook leed hij aan een ernstige vorm van bloedarmoede. Het lijden van de patiënt bestond uit pijn, vermoeidheid, krachtverlies en het feit dat hij niet meer in staat was om te lopen. Ook leed hij onder zijn bedlegerigheid en volledige afhankelijkheid voor zijn dagelijkse levensbehoefte. De arts begon de euthanasie als een hulp bij zelfdoding maar ging over tot levensbeëindiging omdat de patiënt niet overleed na inname van de barbituraatdrank. Nadat de arts de pols van patiënt controleerde en constateerde deze een langzame en zwakke hartslag en zwakke ademhaling had en niet reageerde op aanspreken, diende de arts de spierverslapper toe, waarna de patiënt overleed.

Oordeel RTE (2017-28)

De RTE kwam tot het oordeel dat de arts niet had gehandeld conform de zorgvuldigheidseis als bedoeld in art. 2, eerste lid en onder f (medisch zorgvuldige uitvoering) van de Wtl. Naar het oordeel van de RTE had de arts verzuimd een adequate coma-check uit te voeren en had hij verzuimd het coma-inducerend middel toe te dienen alvorens de spierverslapper in te spuiten. Hierdoor ontstond het risico dat de patiënt de gevolgen van de spierverslapper kon ervaren. Gelet hierop heeft de arts gehandeld in strijd met de KNMG / KNMP Richtlijn "Uitvoering euthanasie en hulp bij zelfdoding" van augustus 2012.

Beoordeling Openbaar Ministerie

Het College is met de RTE van oordeel dat de arts de levensbeëindiging op verzoek medisch niet zorgvuldig heeft uitgevoerd. Het College vindt naleving van de Richtlijn van belang opdat wordt uitgesloten dat een patiënt de gevolgen van een spierverslapper kan ervaren. In verband met deze handelswijze – die in strijd is met de Richtlijn – kan de arts een strafrechtelijk verwijt worden gemaakt. Het College acht het evenwel niet opportuun om tot vervolging over te gaan. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat de arts drie van de vier gevraagde handelingen van de comacheck wel heeft gecontroleerd, waardoor een wezenlijk deel van de comacheck toch is uitgevoerd. Ook acht het College het niet onaannemelijk dat de patiënt in een diep coma verkeerde. De patiënt zakte na het drankje steeds dieper weg in zijn slaap, stopte af en toe met ademhalen, had een langzame en zwakke pols en reageerde niet op aanspreken.

Beslissing

De zaak is onvoorwaardelijk geseponeerd.